Десет чињеница о одлуци Високог Представника да наметне измјене и допуне Закона о Савјету министара Босне и Херцеговине

OHR
Office of the High Representative

1. мјере проглашене у Одлуци у складу су са Уставом Босне и Херцеговине и то нарочито са чланом пет, ставка 4.
2. мјере се без разлике једнако примјењују на све чланове Савјета министара.
3. одлука не мијења састав Савјета министара, а посебно не мијења једнаку заступљеност конститутивних народа.
4. код одлучивања, док замјеник министра привремено обавља дужности датог министра уколико је министар спријечен да обавља своје дужности, тај се глас не може рачунати као глас припадника било којег од конститутивних народа.
5. Савјет министара одржава сједницу само ако је на тој сједници присутно више од једне половине укупног броја чланова, дакле шест, што значи да један народ не може сам одржати сједницу Савјета министара.
6. при доношењу одлука у Савјету Министара не мијења се услов већинског одлучивања када Савјет министара одлучује о питањима о којима коначну одлуку доноси Парламентарна скупштина: дакле простом већином. Једина измјена се односи на то да се та већина израчунава на основу чланова који су присутни и гласају.
7. при доношењу одлука када Савјет министара одлучује о питањима гдје доноси коначну одлуку (на примјер, именовање директора неке од агенција или подзаконских

аката) не мијења се услов консензуса у одлучивању, али сада се консензус рачуна на основу оних присутних и који гласају. Ако консензус није постигнут, прописана већина мора укључити најмање један глас из сваког конститутивног народа. Никада није било ентитетског гласања у Савјету министара.

8. док ће се сједнице Савјета министара одржавати најмање једном седмично, допуштени су изузеци у оправданим случајевима који тек треба да се утврде, а ту би се могли наћи празници, временске или природне непогоде и слично.
9. Уставом је прописано да све чланове Савјета министара мора потврдити Парламентарна скупштина. Ту нема промјене, што значи да чланови парламента и даље могу користити ентитетско гласање како би осигурали национални баланс у Савјету министара.
10. овом одлуком мијења се закон који је прогласио високи представник 2. децембра 2002. године. Међутим, вријеме је показало да су ови механизми редовно злоупотребљавани, јер министри нису ни долазили на сједнице и вршили функције на које су изабрани и за које су ипак врло добро плаћени.